

În conformitate cu prevederile art. 14 alin. (2) și ale art. 27 alin. (2) din Legea nr. 101/2016 privind remediile și căile de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor sectoriale și a contractelor de concesiune de lucrări și concesiune de servicii, precum și pentru organizarea și funcționarea Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor, cu modificările și completările ulterioare, Consiliul adoptă următoarea

DECIZIE

Nr.

Data:

Prin contestația înregistrată la Consiliul Național de Soluționare a Contestațiilor sub nr. 79350/10.12.2024, formulată de, cu sediul în, înregistrată la Oficiul Registrului Comerțului sub nr., având CUI, reprezentată legal prin administrator și convențional prin, împotriva documentației de atribuire, elaborată de, în calitate de autoritate contractantă, cu sediul în, în cadrul procedurii de atribuire, prin licitație deschisă, a contractului de achiziție publică având ca obiect, s-a solicit admiterea contestației, suspendarea procedurii de atribuire și dispunerea măsurilor de remediere necesare restabilirii legalității procedurii de atribuire indicate sau anularea acesteia.

**CONSILIUL NAȚIONAL DE SOLUȚIONARE A CONTESTAȚIILOR,
asupra cauzei de față, constată următoarele:**

Consiliul a fost legal sesizat și este competent, potrivit dispozițiilor art. 12 alin. (1) din Legea nr. 101/2016, să soluționeze contestația de față, prin care critică documentația de atribuire, elaborată de, în calitate de autoritate contractantă, solicitând:

1. Prezentarea studiului de impact prospectiv al proiectului asupra sănătății populației, indicând aspectele care s-au avut în vedere la momentul alegerii amplasamentului din perspectiva protecției sănătății populației care locuiește/își desfășoară activitatea în zonele apropiate de amplasament.

2. Revizuirea Matricei de Riscuri în sensul asumării de către Autoritatea Contractantă a oricărui risc și a oricăror consecințe generate de amplasarea obiectivului în apropiere de locuințe și de alte construcții socio-educative sau sociale, respectiv riscul blocării activității de către locuitorii ale căror locuințe/clădiri în care își desfășoară activitatea reclamă distanța redusă a obiectivului față de zona locuită/ocupată de centre sociale sau socioculturale. Asumarea de către Autoritatea Contractantă trebuie să aibă în vedere atât evenimentele din perioada autorizării cât și din perioada de execuție a lucrărilor precum și din perioada de

operare. Atragem atenția că riscul nu trebuie acoperit prin majorarea tarifului de operare, întrucât nu există nici o garanție a faptului că autoritățile locale sau ANRSC vor aproba majorarea tarifului. Mai mult de atât, chiar dacă se aprobă majorarea tarifului nu există nicio garanție că această majorare de tarif poate acoperi cheltuielile suplimentare pe care poate fi obligat să le suporte Antreprenorul pentru conformarea la cerințele DSP pentru protecția sănătății populației din zonele învecinate cu TMB. Orice daune suferite de viitorul antreprenor, cauzate de alegerea amplasamentului, trebuie suportate de Autoritatea Contractantă, care trebuie să îl despăgubească în mod real pe operator (punctele 1, 2, 4 și 18 din Matricea Riscurilor).

3. Modificarea modului de management al riscului constând în „restricții induse de folosința terenurilor învecinate”. Conform Studiului de Fundamentare „Entitatea contractantă împreună cu operatorul va analiza consecințele situației și vor identifica măsurile ce trebuie luate pentru a reduce sau elimina eventualele întreruperi de activitate și eventualul impact negativ. Acesta poate fi un motiv pentru solicitarea unor modificări de tarif. Totuși, dacă această situație atrage necesitatea unor investiții suplimentare, acestea vor fi aprobate de către entitatea contractantă după care amortizarea lor va putea fi inclusă în tarif.”(punctul 2 din Matricea riscurilor).

4. Asumarea clară de către Autorități a riscurilor relative la Întârzieri la autorizarea activităților (punctul 4 din Matricea Riscurilor)

5. Asumarea de către Autoritatea Contractantă a riscului de inundare a amplasamentului, întrucât este un risc imprevizibil conform documentației de atribuire (punctul 3 din Matricea Riscurilor).

6. Asumarea integrală de către Autoritatea Contractantă a riscului de Necorelări în atribuirea contractelor de delegare din cadrul SMID (punctul 5 din Matricea Riscurilor). Conform Studiului de Fundamentare operatorul ar trebui să își amortizeze costurile suplimentare din majorarea tarifului de operare, ceea ce nu asigură o certitudine pentru operator în privința recuperării costurilor suplimentare.

7. Asumarea de către Autoritatea Contractantă a tuturor riscurilor relative la necorelarea dintre capacitatea instalației și inputurile, resursele, etc, respectiv frecvența aprovizionării, cantitatea și calitatea inputurilor după cum urmează:

i. Pct. 8 din Matricea Riscurilor - Gradul de impurificare ridicat al deșeurilor colectate separat - Riscul nu poate fi acoperit din tarif, ci pe calea despăgubirilor

ii. Pct. 9 din Matricea Riscurilor - Dacă este depășită capacitatea stației, respectiv „Cantitățile de deșeuri la intrarea în instalații sunt mai mari decât cele planificate”, Autoritatea Contractantă să execute direct sau să îi acorde operatorului dreptul de a executa o extindere a capacității stației, pe costul Autorității Contractante, nu prin amortizare din majorarea tarifului, nici tariful nefiind un element garantat. În procedură nu sunt admise tarife minime.

iii. Pct. 10 din Matricea Riscurilor Dacă se livrează cantități inferioare capacității – „Cantitățile de deșeuri la intrarea în instalații sunt mai mici decât cele planificate” - operatorul trebuie despăgubit de Autoritatea Contractantă, nu prin amortizare din majorarea tarifului și necondiționat de înregistrarea unei cantități de deșeuri mai mici cu peste 20% față de cantitatea estimată la data contractării. Despăgubirea operatorului trebuie să fie integrală și certă.

iv. Pct. 14 din Matricea Riscurilor - Dacă Instalațiile necesită în opinia ofertantului, echipamente, utilaje și dispozitive suplimentare pentru creșterea randamentului operării.

Acest aspect nu se poate determina din faza de ofertare, ci este condiționat de operarea efectivă, de inputul primit în operare.

v. Pct. 15 din Matricea Riscurilor - Dacă Resursele necesare pentru operare costă mai mult decât estimările inițiale, nu au calitate corespunzătoare sau sunt indisponibile în cantitățile necesare operatorul trebuie despăgubit de Autoritatea Contractantă prin rambursarea costurilor suplimentare. Niciun ofertant nu poate avea o estimare a acestor costuri imprevizibile, la momentul pregătirii ofertei.

8. Pct. 9 din Matricea Riscurilor - Fluctuația pieței valorificării energetice a subproduselor (RDF-ului) trebuie modificat - Riscul nu îi poate fi alocat operatorului.

9. Despăgubirea directă a operatorului de către Autoritatea Contractantă, nu prin majorarea tarifului în toate cazurile de majorare a costurilor de operare, ca urmare a majorării taxelor și a modificărilor legislative și ca urmare a lipsei inputurilor și a deficiențelor de funcționare care pot conduce la incapacitatea de plată și falimentul operatorului (punctele 16-17, 19-25).

10. Eliminarea indicatorilor de performanță întrucât operatorul nu are o concesiune a activității ci este un contract simplu de prestare de servicii de tratate mecano-biologică a materialelor furnizate de Autoritatea Contractantă.

11. Achitarea integrală a investiției de către Autoritatea Contractantă, inclusiv a costurilor cu laboratoarele. Mai exact, modificarea punctului 3.1.1.6 Investiții realizate de Antreprenor din Caietul de Sarcini.

12. Neexistând o autonomie reală în acest proiect în partea operatorului, acesta este tratat în mod nelegal drept concesionar, cu obligația de a plăti redevență. Se impune echilibrarea contractului prin eliminarea redevenței. Contractul nu este o concesiune, agentul operator neavând autonomia organizării activității și nici proprietatea asupra produselor și a veniturilor, pentru a plăti din ele o redevență. Este un simplu prestator de servicii pentru Autoritatea Contractantă, servicii pentru care primește un preț denumit impropriu tarif și care nici nu ar trebui supus legislației privind tarifele reglementate de ANRSC, pentru că nu e o delegare reală de gestiune, după cum vom explica mai jos. Dacă se menține redevența, menționarea expresă a exonerării Antreprenorului de la plata redevenței în cazul în care acționează evenimente de întârziere sau de amânare a activității de operare pentru ocupă/un risc ce este în sarcina Autorității Contractante.

13. Eliminarea de la SCL 5.1 din Condițiile Specifice a subordonării Supervisorului în relația cu Beneficiarul atunci când trebuie să acționeze independent, respectiv să emită ordine administrative de modificare și să decidă asupra revendicărilor.

14. Eliminarea din art. 10.1 din Condițiile Specifice a răspunderii Antreprenorului pentru întârzierea emiterii de către autoritățile publice a avizelor/autorizațiilor, întrucât acest risc este în exclusivitate controlabil de Autoritatea Contractantă,

iar, în cazul în care nu se pot implementa remedieri fără anularea procedurii ca urmare a unor nereguli multiple, invincibile, să se dispună anularea Procedurii.

Pe fondul contestației, ulterior prezentării unui istoric al procedurii în cauză, contestatorul detaliază aspectele pe care le consideră vicii de legalitate ale documentației de atribuire, astfel:

Referitor la punctele **1 - 4** din cadrul obiectului contestației - punctele 1,2,4 și 18 din Matricea Riscurilor, contestatorul învederează următoarele:

Lipsa unui studiu de impact la alegerea amplasamentului în conformitate cu art. 11 din normele la ordinul nr. 911/2014 și metodologia de organizare a studiilor de evaluare a impactului anumitor proiecte publice și private asupra sănătății populației, din 09.10.2019 aprobată prin ordinul nr. 1524/2019, precum și nerespectarea distanței de protecție minime față de clădiri de locuințe, scoli etc. conduc la necesitatea revizuirii documentației de atribuire și a Matricii Riscurilor.

Potrivit art. 11 alin. 1 lit. z) și art. 41 din Normele aprobate prin Ordinul nr. 911/2014, pe care le citează, stabilirea amplasamentului trebuie să țină cont de o distanță minimă de protecție sanitară care să nu afecteze zonele rezidențiale și /sau clădirile în care se organizează activități sociale /social - educative.

Prin urmare, la baza alegerii amplasamentului ar fi trebuit să existe un studiu de evaluare prospectivă asupra sănătății populației, luând în calcul, în mod explicit, construcțiile situate în apropierea amplasamentului, însă documentația de atribuire nu include un astfel de studiu, ci include doar Notificările DSP de negare a vreunui astfel de impact asupra sănătății populației, mai mult, se arată că impactul obiectivului va fi unul pozitiv.

În Acordul de Mediu nr. 08/19.12.2019 revizuit în data de 28.04.2021, se menționează doar: „disconfortul creat populației din zona limitrofă lucrărilor în perioada de execuție a lucrărilor se va manifesta temporar și fără risc asupra stării de sănătate a acesteia; în perioada de exploatare, impactul lucrărilor asupra populației și sănătății umane va fi pozitiv” (pag. 37 și 38), însă disconfortul nu privește doar execuția lucrărilor, ci și operarea. Tot din Studiul de Fundamentare rezultă că nu se poate lua în considerare un alt amplasament, pentru că autoritatea contractantă nu dispune de un alt amplasament.

Cu privire la alegerea amplasamentului stației de tratare mecano-biologică Acordul de Mediu menționează: „Pentru instalația de tratare mecano-biologică au fost analizate 2 amplasamente. În urma analizării celor 2 alternative, s-a adoptat soluția amplasării TMB în partea de sud- vest a, la 0,95 km față de zona rezidențială deoarece amplasamentul din vecinătatea râului prezintă anumite dezavantaje semnificative, cum ar fi: folosința actuală a terenului - pădure, distanță mica față de corpurile de apă de suprafață, risc mare de inundabilitate”.

Potrivit descrierii menționate în cuprinsul Studiului de Fundamentare - Anexa 1 la Caietul de Sarcini, amplasamentul viitorului obiectiv este situat la aproximativ 1000 de metri de locuințe: "Distanța de la amplasament până la primele locuințe din oraș este de peste 1000 m", mențiune incorectă întrucât, conform imaginii din satelit și verificărilor din teren, rezultă că locuințele sunt situate la o distanță inferioară suprafeței distanței de 1000 de metri, menționată în studiu. De asemenea, în zonă există și, adică o construcție social - educativă, la o distanță care nu depășește 1000 de metri de amplasament.

Alegerea amplasamentului nu s-a realizat pe baza unui studiu de impact al viitoareii activități care să pună în evidență efectul viitorului

obiectiv asupra sănătății locuitorilor din zonele apropiate sau ale populației care își desfășoară activitatea în cadrul construcțiilor vecine, mirosul specific activității din TMB putând conduce la revolte ale populației afectate, fiind de notorietate protestele populației, în diverse locuri din țară, față de expunerea la mirosurile pestilențiale degajate de descompunerea deșeurilor organice.

În privința vecinătăților sunt menționate „*proprietăți private*” fără să se detalieze și fără să fie prezentat cum s-a ajuns la concluzia că nu vor fi afectați locuitorii, construcțiile de locuințe și cele în care se desfășoară activități socio-culturale, respectiv din aflându-se în proximitatea amplasamentului, fapt care nu este reflectat în cadrul documentației.

Nici Acordul de Mediu și nici Studiul de Fundamentare nu fac trimitere la vreun studiu de impact asupra sănătății populației, ceea ce reprezintă o expunere imposibil de evaluat de către potențialii ofertanți.

Din cuprinsul studiului de impact ar trebui determinat cum va fi abordat riscul, nu faptul că este un risc nesemnificativ, din moment ce legiuitorul însuși l-a considerat un risc semnificativ și îl supune evaluării de impact.

Consecințele alegerii amplasamentului fără a urma diligențele necesare pot consta în împiedicarea/întârzierea autorizărilor, a execuției și/sau a împiedicării operării, situație în care, este incorect ca autoritatea contractantă să pretindă că ar trebui să se împartă riscurile 50% - 50% cu operatorul.

Ori, în cazul problemelor legate de amplasament, de reacția societății civile, nimeni nu poate estima riscurile, cu atât mai puțin operatorul, acestea nefiind riscuri ce țin de erori tehnice sau de proiectare, ci riscuri sociale sau politice, care nu sunt sub controlul operatorului, iar autoritatea contractantă trebuie să își asume atât despăgubirea reclamanților cât și costurile suplimentare ale operatorului.

Proprietarii vecini pot invoca disconfortul creat de mirosul neplăcut generat de mijloacele de transport care livrează zilnic deșeurile și care, inevitabil, staționează în incinta obiectivului, însă reclamațiile acestora, întârzierea în executarea contactului sau chiar împiedicarea executării nu îi pot fi imputabile operatorului în nici una dintre fazele proiectului iar costurile suplimentare/daunele suferite de Antreprenor trebuie suportate de autoritatea contractantă, nu prin tariful de operare.

Pentru că problema amplasamentului reprezintă o latură a responsabilității autorității contractante de la început, este un risc politic și social care nu poate fi convertit în tarif, iar operatorul nu are nici o garanție cu privire la o eventuală aprobare a tarifului majorat, această problemă fiind la libera apreciere a ANRSC.

În aceste condiții, se impune, în opinia contestatorului, remedierea sau anularea procedurii, întrucât documentația nu îndeplinește condițiile

legale privind obligația autorităților contractante de a stabili cerințe clare, lipsite de echivoc.

Relativ la punctul **5** din obiectul contestației, contestatorul învederează următoarele:

Potrivit studiului geotehnic, nu există risc de inundabilitate a amplasamentului, iar apa subterană ar fi fost descoperită la un nivel de peste 6 metri în adâncime.

O inundare a amplasamentului în timpul operării se transformă direct în accident de mediu cu consecințe incalculabile, punerea în siguranță a amplasamentului la riscul de inundare putându-se face doar cu cheltuieli mari, în baza unor studii de teren aprofundate, care nu fac obiectul acestei proceduri de achiziție publică.

Întrucât studiul este oricum contrazis de experiența ultimilor ani din care se pot deduce riscuri ce cresc în amploare de la an la an, nu este corectă atribuirea a 50% din risc operatorului, deoarece, la momentul procedurii, acest risc este evaluat drept "0 ", astfel că operatorul nu are date care să îi permită să și-l includă într-o ofertă.

Ca atare, în lipsa un studiu hidrologic, abordarea riscului este, în opinia contestatorului, superficială în cadrul documentației și trebuie asumată în mod integral de către autoritatea contractantă, nu de către operator.

Referitor la punctul **6** din obiectul contestației, contestatorul învederează următoarele:

Riscul de necorelări în atribuirea contractelor de delegare din cadrul SMID (punctul 5 din Matricea Riscurilor), este tot un risc al autorității contractante, care a organizat și controlează SMID, viitorul contract fiind încadrat într-un sistem închis, în care regimul concurenței este limitat atât din punct de vedere teritorial cât și funcțional.

Viitorul obiectiv trebuie să funcționeze în cadrul SMID iar operatorul nu poate controla coordonarea în cadrul Sistemului de Management Integrat al Deșeurilor, astfel încât nu poate fi tratat drept concesionar, ci simplu prestator de servicii, care trebuie despăgubit de proprietarul și coordonatorul sistemului dacă activitatea sa (a operatorului) este afectată tocmai de nefuncționalitatea sistemului.

Conform Studiului de Fundamentare operatorul ar trebui să își amortizeze costurile suplimentare din majorarea tarifului de operare, ceea ce nu asigură o certitudine pentru operator în privința recuperării costurilor suplimentare, pentru că tariful de operare este limitat natural prin factorul social și afectat de necorelarea sistemului, ca atare, dacă nu funcționează sistemul nici mecanismul plății nu este funcțional, iar operatorul trebuie compensat prin plata de daune interese.

Prin urmare, operatorul trebuie să aibă calea deschisă la recuperarea costurilor printr-un mod clar de revendicare a costurilor suplimentare, mergând până la dreptul operatorului de a preda obiectivul la dispoziția autorității cu denunțarea unilaterală a contractului, dacă

SMID este imposibil de coordonat conform datelor programate iar pentru operator contractul devine oneros.

În ceea ce privește punctul **7** din obiectul contestației - punctele 8, 9, 10, 14, 15 din Matricea Riscurilor, contestatorul învederează următoarele:

i. Pct. 8 din Matricea Riscurilor - Gradul de impurificare ridicat a deșeurilor colectate separat.

Autoritatea Contractantă admite că această problemă revine integral în responsabilitatea sa, însă despăgubirea operatorului este lăsată incorect pe seama tarifului de operare.

Ori, dacă activitatea este afectată, nici operatorul nu își poate structura tariful, întrucât acesta nu include daunele care îi sunt provocate operatorului. Modul de compensare a operatorului trebuie să aibă loc prin mecanismul revendicărilor și plata integrală de către autoritatea contractantă a daunelor rezultate, separat de tarif.

ii. Pct. 9 din Matricea Riscurilor - Dacă este depășită capacitatea stației, respectiv *„Cantitățile de deșeuri la intrarea în instalații sunt mai mari decât cele planificate”*, autoritatea contractantă trebuie să execute direct sau să îi acorde operatorului dreptul de a executa o extindere a capacității stației.

În cuprinsul documentației ar trebui să se stabilească faptul că o extindere va trebui să se fundamenteze pe o ofertă distinctă, pe baza evaluării de la momentul la care se va decide extinderea.

Operatorul nu poate fi obligat să execute lucrări noi pe baza prețurilor unitare care au stat la baza ofertei sale inițiale, dacă acestea sunt depășite de prețurile practicate pe piața liberă la momentul executării extinderii respective.

În acest caz, trebuie organizată o negociere directă fără publicarea prealabilă a unui anunț de participare, întrucât extinderea trebuie să respecte caracteristicile proprii ale proiectului inițial, drepturile de proprietate intelectuală ale operatorului.

Prețul oricărei extinderi trebuie să se achite direct, de către autoritatea contractantă, nu prin amortizare/majorare din tarif, întrucât, pe de o parte, tariful acoperă doar costurile de exploatare, nu investițiile majore, iar, pe de altă parte, la stabilirea tarifului operează în mod descurajator factorul social. Totodată, tariful trebuie să țină cont de puterea de a impune creșterea prețului serviciului de salubritate la nivel local, aplicat în contractele încheiate cu populația. Dacă factorul social nu permite majorarea tarifului, atunci, în mod cu totul dezechilibrat și cu încălcarea principiului proporționalității, obligațiile operatorului devin extrem de oneroase și imposibil de susținut.

iii. Pct. 10 din Matricea Riscurilor - Dacă se livrează cantități inferioare capacității - *„Cantitățile de deșeuri la intrarea în instalații sunt mai mici decât cele planificate”* - operatorul trebuie despăgubit de autoritatea contractantă.

Procedura de față vizează o activitate economică inclusă într-un sistem închis, în cadrul SMID, sistem în care operatorul nu se bucură de beneficiile unei concurențe reale. Mai exact, operatorul poate trata doar deșeurile aflate în proprietatea autorității contractante, nu de la alți furnizori.

Dacă la noul obiectiv nu ajung acele cantități de deșeuri estimate înseamnă că autoritatea contractantă nu își poate îndeplini obligațiile de furnizor, respectiv direcționarea de deșeuri către noul obiectiv, acest aspect fiind o expresie a necorelării funcționării SMID.

O problemă sistemică nu poate fi remediată prin amortizare din tarif, care include o importantă componentă socială, ci prin despăgubirea directă a operatorului și necondiționat de înregistrarea unei cantități de deșeuri mai mici cu peste 20% față de cantitatea estimată la data contractării. Despăgubirea operatorului trebuie să fie integrală și certă, întrucât obiectivul trebuie menținut în funcțiune, costurile de operare trebuie acoperite integral, lunar, de proprietarul activității, respectiv de autoritatea contractantă.

iv. Pct. 14 Dacă Instalațiile necesită în opinia ofertantului, echipamente, utilaje și dispozitive suplimentare pentru creșterea randamentului operării - risc atribuit în mod incorect ofertantului.

Autoritatea Contractantă nu îi poate solicita operatorului, în acest moment, la data ofertării, să stabilească dacă se impune sau nu să suplimenteze necesarul de echipamente, utilaje și dispozitive, pentru creșterea randamentului operării, acest aspect neputând fi determinat decât pe baza inputurilor și a outputurilor obținute în cursul operării.

În Studiul de Fundamentare nu există date pentru a se putea face o asemenea evaluare, iar în situația în care ar fi necesară suplimentarea, costurile nu pot fi acoperite din tariful de operare, ci trebuie achitate separat de autoritatea contractantă, similar costurilor menționate la extinderea instalațiilor.

v. Pct. 15 din Matricea Riscurilor - Resurse la intrare (necesare operării instalațiilor) alocate în mod incorect 100% în responsabilitatea operatorului.

Dacă resursele necesare pentru operare costă mai mult decât estimările inițiale, nu au calitate corespunzătoare sau sunt indisponibile în cantitățile necesare operatorul trebuie despăgubit de autoritatea contractantă prin rambursarea costurilor suplimentare, întrucât achizitorul este chiar furnizorul materiei prime. În cazul în care există o asemenea problemă, operatorul trebuie despăgubit pentru că activitatea sa este grav afectată și nu operatorul controlează acea activitate.

Dacă activitatea operatorului este afectată, acesta neputând să asigure funcționarea obiectivului fără culpa sa, nu poate încasa nici măcar tariful de operare, iar autoritatea contractantă trebuie să remedieze această problemă prin plata de costuri suplimentare. Reflectarea acestor costuri în tarife este posibilă dacă obiectivul

funcționează, iar factorul social nu împiedică restructurarea tarifului, dar dacă prin imposibilitatea de achiziționare a resurselor obiectivul este nefuncțional, atunci autoritatea contractantă, în calitate de furnizor al deșeurilor, trebuie să îl despăgubească pe operator întrucât nu își poate îndeplini această obligație.

Concluzionând, problemele legate de inputuri și outputuri reprezintă probleme de sistem, care țin de managementul SMID, în responsabilitatea autorității contractante și nicio parte din consecințele negative ale nefuncționării sistemului nu pot fi preluate de operator.

Relativ la punctul **8** din obiectul contestației - punctul 11 din Matricea Riscurilor, contestatorul învederează următoarele:

Pentru valorificarea RDF operatorul va semna un contract cu Geocycle Romania SRL, un achizitor de RDF impus de sistemul integrat de management al deșeurilor, motiv pentru care prețurile vor fi reglate în cadrul acestui sistem, fără ca operatorul să poată negocia, întrucât nu poate acționa în mod concurențial.

Prin urmare, modul de stabilire a prețurilor în cadrul SMID trebuie asumat de către autoritatea contractantă, nu de către operator, fiind nelegală atribuirea unui risc, părții care nu poate exercita niciun control/influență pentru diminuarea acestuia.

Relativ la punctul **9** din obiectul contestației - punctele 16, 17, 19-25 din Matricea Riscurilor, contestatorul învederează următoarele:

Autoritatea contractantă trebuie să suporte integral toate riscurile derivate din exploatarea comercială, în calitate de furnizor și proprietar de inputuri și de decident în coordonarea activității de management în cadrul SMID.

În cazul în care apar taxe suplimentare și modificări legislative, se impune despăgubirea integrală a operatorului, pentru tot ceea ce nu poate fi integrat în tarif, întrucât, după cum s-a indicat mai sus, structurarea tarifului este limitată în permanență de factorul social.

Totodată, dacă din modificările legislative reiese necesitatea de a proiecta și executa instalațiile suplimentare, prin urmare, costuri suplimentare de execuție, acestea trebuie tratate și achitate separat de autoritatea contractantă, neputând fi incluse în tarif.

Constrângerile impuse de legislația mediului și legislația privind protecția sănătății populației trebuie respectate, în caz contrar atrăgând sancțiuni, însă aceste riscuri nu sunt ale operatorului, ci ale beneficiarului activității, autoritatea locală.

Supportarea acestor costuri imprevizibile nu poate fi atribuită nici 50% - 50%, nici pentru motive de forță majoră, întrucât operatorul nu își asumă riscul falimentului din operarea în cadrul SMID.

În ceea ce privește punctul **10** din obiectul contestației -punctele 16, 17, 19-25 din Matricea Riscurilor, contestatorul învederează următoarele:

Având în vedere faptul că acest contract nu are decât teoretic o calificare de PEO, fiind, în realitate un contract de proiectare- execuție și prestări servicii fără componentă de concesiune, adică fără o autonomie reală în alegerea materiei prime și a valorificării rezultatelor, nu pot fi acceptați indicatori de performanță, așa-zisul operator fiind doar un prestator de servicii, nu un operator al unei activități în adevăratul sens al termenului.

Obligațiile operatorului nu pot fi transformate în indicatori de performanță, care nu au niciun fel de relevanță economică în cadrul acestui contract, în care operatorul nu poate decât să primească ceea ce îi pune la dispoziție sistemul și să predea rezultatele generate de același sistem. Cu atât mai puțin s-ar putea admite sancționarea operatorului pentru neîndeplinirea indicatorilor, din moment ce orice mecanism concurențial și posibilitate de intervenție a operatorului în cadrul valorificării produselor sunt eliminate *ab initio*.

Dacă operatorul nu poate valorifica la maximum obiectivul, este deja sancționat prin modul în care i se va calcula tariful, iar dacă nu poate funcționa deloc, autoritatea contractantă trebuie să îl despăgubească, fiind o deficiență de sistem.

Imposibilitatea de a găsi în cadrul SMID căi de a valorifica outputul, la prețul urmărit de autoritatea contractantă este tot un aspect care ține de responsabilitatea acesteia din urmă și nu îi poate fi imputat operatorului.

Dacă obiectivul nu funcționează din culpa de operare, atunci se atrage răspunderea operatorului pentru deficiențele în operare, dar dacă instalațiile au fost afectate de deficiențele de calitate ale inputurilor, nu poate fi atrasă răspunderea operatorului, care nu poate refuza inputurile generate de sistem.

Referitor la punctul **11** din obiectul contestației, contestatorul învederează următoarele:

Cerința din caietul de sarcini – secțiunea *3.1.1.6 Investiții realizate de Antreprenor* trebuie exclusă, întrucât tariful nu este sigur ca încasare, nu este fix, este aleatoriu, depinzând de factori care nu sunt în controlul antreprenorului. Prin urmare, tot ce ține de calitatea de antreprenor a ofertantului trebuie tratată contractual ca atare, orice investiție trebuind să facă obiectul remunerării în faza de finalizare a execuției.

Relativ la punctul **12** din obiectul contestației, contestatorul învederează următoarele:

Redevența reprezintă o participare la rezultatul economic al unui obiect al concesiunii de către concedent, ori, în acest caz, concesionarul nu are nici o participare la rezultatul obținut din valorificarea outputurilor. Așa -zisul operator are calitatea de prestator, care ar trebui să beneficieze de un preț garantat al prestării serviciilor de tratare mecano-biologică a produselor. El nu face decât să îl reprezinte pe

beneficiar în relația cu ceilalți operatori din cadrul SMID, fără o participare reală la profitul obținut din valorificarea outputurilor.

Dacă s-ar menține redevența, ar trebui inclusă și participarea operatorului cu un procent la veniturile obținute din valorificarea bunurilor rezultate, iar redevența nu poate avea un caracter fix, asemenea unei chirii.

Ca atare, trebuie exonerat operatorul de la plata redevenței în cazul în care acționează evenimente de întârziere sau de amânare a activității de operare pentru un caz de culpă/risc ce este în sarcina autorității contractante, în caz de pierderi etc, aspecte pentru care operatorul nu este responsabil.

În ce privește punctul **13** din obiectul contestației, contestatorul învederează următoarele:

Prin modificarea SCL 5., în Condițiile Specifice, se impune subordonarea Supervizorului în relația cu Beneficiarul chiar și atunci când Supervizorul trebuie să acționeze independent, respectiv să emită ordine administrative de modificare și să decidă asupra revendicărilor formulate de antreprenor, situație în care, evident, contractul va suferi blocaje, pentru că Supervizorul va fi pus în imposibilitatea de a decide contrar dorinței Beneficiarului (autorității contractante).

Prin urmare, pentru a nu induce blocaje de nesurmontat, așa cum sunt întâlnite în practică, se impune fie eliminarea Supervizorului din contract, fie reglementarea activității și atribuțiilor acestora pentru a se asigura cu adevărat respectarea autonomiei Supervizorului în rezolvarea disputelor.

Referitor la punctul **14** din obiectul contestației, contestatorul învederează următoarele:

Având în vedere că Antreprenorul nu poate controla întârzierile cauzate de autorități, iar autoritatea contractantă are un rol critic în obținerea avizelor și autorizațiilor, trebuie eliminată orice responsabilitate a Antreprenorului în acest sens și trebuie precizat în mod clar faptul că Antreprenorul nu este responsabil pentru obținerea autorizației de construcție și nici a autorizațiilor de mediu, acordul vecinilor, litigii pornite de proprietarii vecini etc.

Concluzionând, față de toate considerentele de fapt și de drept prezentate, contestatorul solicită admiterea contestației așa cum a fost formulată.

În drept, se invocă dispozițiile art. 154 din Legea nr. 98/2016, ale art. 8, art. 22, art. 26 alin. (2) din Legea nr. 101/2016, precum și toate dispozițiile invocate în cuprinsul prezentei.

Ca mijloace de probă, au fost depuse înscrisuri.

În punctul de vedere comunicat prin adresa nr. 2263/19.12.2024, înregistrată la CNSC sub nr. 82086/20.12.2024, ..., în calitate de autoritate contractantă, solicită pe de o parte, respingerea contestației ca inadmisibilă având în vedere efectul pozitiv al puterii de lucru judecat,

iar pe de altă parte ca nefondată, cu consecința menținerii ca temeinică și legală a documentației de atribuire.

În prealabil, pentru o înțelegere cât mai clară a speței care formează obiectul prezentului dosar, autoritatea contractantă precizează că nu se află la prima încercare de atribuire a contractului ce formează obiectul prezentei proceduri, din contră, au existat un număr de 3 proceduri anterioare, în cadrul cărora operatorii economici interesați de participare au formulat contestații împotriva documentației de atribuire, precum și solicitări de clarificări.

Astfel, arată achizitorul, în ciclul procesual anterior de pe rolul CNSC, respectiv dosarul nr. 2607/C2/2022, contestator, în cadrul căruia același contestator (..... fiind o entitate juridică rezultată din schimbarea denumirii, parte a grupului de firme deținut de către) a invocat critici similare cu privire la documentația de atribuire aferentă obiectivului de investiție, critici soluționate prin Decizia CNSC nr. 2582/C2/2607/08.12.2022.

În opinia autorității contractante, această decizie prezintă relevanță întrucât în cadrul respectivului litigiu au fost analizate anumite aspecte ale documentației de atribuire reluate în mod identic și în cadrul acestei proceduri, iar dezlegările date de Consiliu se bucură de putere de lucru judecat în raport cu aspectele criticate în cadrul prezentei contestații.

Motivul pentru care autoritatea contractantă a înțeles să invoce excepția puterii de lucru judecat rezidă din faptul că motivele și criticile contestatorului pentru majoritatea capetelor sale de cerere constau exclusiv în teza pretinsei *„despăgubiri incorecte și nelegale a operatorului, pe seama și în baza tarifului de operare”*.

In concreto, autoritatea contractantă se referă la următoarele critici și argumentări, în contradicție flagrantă cu reținerile definitive ale CNSC din cuprinsul Deciziei 2582/C2/2607/08.12.2022:

- Punctul 6 din obiectul contestației- pct. 5 din Matricea Riscurilor.
- Punctul 7 din obiectul contestației- pct. 8, 9, 10, 14, 15 din Matricea Riscurilor.
- Punctul 9 din obiectul contestației- pct. 16,17,19-25 din Matricea Riscurilor.

Pe fondul cauzei, suplimentar excepției mai sus invocate, organizatoarea procedurii solicită Consiliului să aibă în vedere faptul că recuperarea integrală a costurilor prin majorarea tarifelor a fost în mod judicios stabilită de achizitor astfel încât să se asigure sustenabilitatea financiară a proiectului.

Din ansamblul documentației de atribuire reiese în mod clar, în opinia autorității contractante, faptul că ori de cât ori sunt îndeplinite condițiile legale și contractuale, operatorul are dreptul la ajustarea în vederea acoperirii costurilor suportate, fapt pentru care solicită respingerea criticilor referitoare la faptul că autoritatea ar trebui să

suporte costurilor suplimentare generate de riscurile asociate din bugetul propriu.

Având în vedere faptul că prezenta procedură a avut ca obiect atât proiectare și execuție, cât și operarea ulterioară a investiției, precizează autoritatea contractantă că a fost întocmit Studiul de fundamentare prin care s-a concluzionat că o parte semnificativă a riscului de operare *NU* va fi transferată operatorului economic, întrucât operatorul are dreptul la ajustarea tarifelor astfel încât să i se garanteze recuperarea investiției, sens în care a încadrat contractul respectiv în categoria celor de achiziție publică.

Mai mult, ulterior emiterii de către CNSC a Deciziei nr. 2582/C2/2607/08.12.2022, autoritatea contractantă susține că a procedat la remedierea tuturor celor dispuse și stabilite în cuprinsul acesteia.

În cele ce urmează, autoritatea contractantă prezintă argumente în susținerea caracterului nefondat al celorlalte critici formulate de contestator, astfel:

Criticile din cuprinsul punctelor **1-4** din obiectul contestației - riscuri relative la impactul stabilirii amplasamentului în proximitatea zonelor locuite de populație:

Față de critica potrivit căreia „La baza alegerii amplasamentului ar fi trebuit să existe un studiu de evaluare prospectivă asupra sănătății populației, luând în calcul în mod explicit construcțiile situate în apropierea amplasamentului”, se arată că documentația de atribuire conține certificarea privind sănătatea populației (Notificarea pentru conformarea proiectului la normele de sănătate publică, nr. 30 din data de 17.01.2019).

În opinia autorității, este important de notat faptul că obligația efectuării evaluării impactului asupra sănătății populației a fost introdusă în anul 2023, prin Ordinul 1257/2023, publicat în MO 325/19.04.2023, obligație ce se referă la depozite controlate de deșeuri (nu este cazul), la stații de stocare temporară a deșeurilor (nu este cazul) și la stații de transfer.

De asemenea, ar trebui menționat că pentru acest proiect a fost obținut Acordul de mediu nr 08/19.12.2019, revizuit în 28.04.2021 și actualizat prin anexa din data de 28.02.2023, în cadrul procesului de avizare, fiind obținută Notificarea nr. 30/17.01.2019 din partea DSP, prin care se certifica faptul că proiectul îndeplinește normele de igienă și sănătate publică.

Din analiza acestor acorduri, nu se regăsește nicio cerință a APM prin care să fie cerută realizarea unui studiu de impact asupra sănătății populației, APM fiind ultima verigă în lanțul decizional, iar acordul de mediu fiind emis în urma ședinței CAT la care participă membrii tuturor instituțiilor cu rol de autorizare pentru dezvoltarea unui proiect și care pot cere studii suplimentare.

Prin urmare, în conformitate cu cerințele pentru avizarea proiectului, nu este necesară efectuarea unei evaluări a impactului asupra sănătății populației, atâta timp cât este obținut un acord de mediu, rezultat din consultarea tuturor autorităților relevante de decizie.

În pofida susținerilor contestatorului, zona instalației propuse este în vecinătatea și în zona combinatului siderurgic, elemente constructive ale acestuia fiind prezente pe cel puțin 2 părți ale amplasamentului, fiind încadrată în același tipar de producție economică.

Amplasamentul instalației este propus într-o zonă destinată desfășurării activităților economice, respectiv:, zonă mixtă - activități productive nepoluante și servicii conexe, ...37394041_m3, M3 - zonă mixtă activități productive nepoluante, servicii conexe și spații verzi plantate, inclusiv M3, subzonă aferentă suprafeței din PUZ pentru Zonele Construite Protejate ale Municipiului

Nu există în momentul de față o limitare în privința distanței la care trebuie amplasată o instalație TMB. Până la intrarea în vigoare a Ordinului 1257/2023 au existat distanțe minime de protecție sanitară pentru depozite de deșeuri (1000 m, însă aceasta nu face obiectul prezentei) și pentru stații de transfer (200m).

Critica de la punctul **5** din obiectul contestației - problema riscului legat de inundabilitatea amplasamentului:

Amplasamentul instalației este propus într-o zonă colinară, pe o terasă înaltă, zona înaltă fiind delimitată de banda transportoare aferentă..... Apele din precipitații din zona amonte benzii transportoare sunt preluate la baza colinei într-un lac de decantare artificial (.....1), care descarcă debitul pluvial în lacul tehnologic și ulterior în râul

De asemenea, terenul stației prezintă declivitate spre zona lacului de decantare (cotele naturale coboară de la 37-24, conform planului de situație existent), apele pluviale scurgându-se spre zona joasă, riscul de inundabilitate a terenului fiind așadar inexistent.

În cadrul avizului de Gospodărire a Apelor *NU* există mențiuni privind localizarea amplasamentului propus în zone potențial inundabile sau cerințe referitoare la inundabilitate ori la efectuarea de studii de inundabilitate sau hidrologice, în plus, în cadrul Studiului Geotehnic aferent proiectului, la pag. 6, se face următoarea mențiune: „*Terenul nu prezintă pericol de inundare*”.

Prin urmare, dat fiind faptul că s-a prevăzut obligația proiectantului de a lua în considerare aspectele legate de inundabilitate, alocarea riscurilor 50-50 este o decizie justă.

Critica de la punctul **8** din obiectul contestației - Riscuri legate de Fluctuația pieței valorificării energetice a subproduselor (RDF-ului):

În mod evident, sintagma parte semnificativă a riscului nu poate echivala, sub nici o formă, cu *toate* riscurile, astfel, cum s-a precizat și în cuprinsul Matricei riscurilor, este sarcina Operatorului de a elabora o

strategie în vederea identificării și a altor instalații care să accepte RDF produs în instalație, la costuri cât mai bune.

Este inadmisibilă solicitarea contestatorului de transferare a acestui risc în sarcina Delegatarului, atâta timp cât Operatorul gestionează acest risc și, evident, poate controla cel mai bine consecințele acestuia.

Criticile de la punctele **10 - 12** din obiectul contestației - eliminarea indicatorilor de performanță și a obligației de a plăti redevența:

Esențial pentru stabilirea concretitudinii modalității de întocmire a documentației de atribuire este clarificarea faptului că obiectului contractului PEO îl reprezintă, astfel cum rezultă și din Studiul de fundamentare (pag. 88-89) delegarea gestiunii unor activități de salubritate, acest contract fiind supus, din punct de vedere material, dispozițiilor Legii nr. 51/2006 și Legii nr. 101/2006.

Într-adevăr, contractul de delegare a gestiunii serviciilor de utilități publice poate fi: a) contract de concesiune de servicii; sau b) contract de achiziție publică de servicii, însă această distincție nu afectează conținutul efectiv al contractului care, independent de această distincție rămâne unul de delegare a gestiunii serviciului public.

Acest aspect este esențial întrucât indiferent de calificarea contractului ca fiind unul de achiziție publică sau de concesiune, Legea nr. 51/2006 conține prevederi explicite referitoare obligația de a prevedea în contract clauze referitoare atât la nivelul redevenței, cât și la indicatorii de performanță.

De altfel, astfel cum s-a stabilit și în cadrul deciziei anterioare a CNSC, este evident că acest contract cuprinde inclusiv elemente specifice unei *CONCESIUNI*, astfel cum aceasta este definită și reglementată de Legea nr. 100/2016 care conține și ea dispoziții expres referitoare la redevență și indicatori de performanță, acesta fiind și motivul pentru care, în cadrul litigiului anterior s-a pus în discuție calificarea contractului ca fiind unul de achiziție sau de concesiune.

Raportat la susținerea lacunară și generică a contestatorului potrivit căreia „*se impune echilibrarea contractului prin eliminarea redevenței*”, obligația de plată a redevenței a fost definită și justificată (inclusiv contractual) ca reprezentând „sume specificate în conformitate cu prevederile sub-clauzei 10a.11, plătile de către Antreprenor către Beneficiarul Proprietar al Facilității în schimbul constituirii dreptului de concesiune asupra Bunurilor de Retur (inclusiv Facilitatea) puse la dispoziția Antreprenorului”:

Contestatorul face o confuzie între termenii de tarif și respectiv redevență, specificul celei din urmă constând, în caracterul de sumă plătită în schimbul constituirii dreptului de concesiune asupra Bunurilor de Retur (inclusiv Facilitatea) puse la dispoziția Antreprenorului, și nu de plată care să aibă în vedere profitul activității.

Prin urmare, raportat la natura juridică a contractului care, indiferent de modalitatea de atribuire rămâne un contract de delegare a

gestiunii serviciului public, în mod legal au fost stabiliți atât indicatorii de performanță, cât și redevența.

Critica de la punctul **13** din obiectul contestației - eliminarea din cuprinsul SCL 5.1 condiții specifice a prevederilor contractuale aplicabile supervizorului:

Autoritatea contractantă a avut în vedere aplicarea dispozițiilor obligatorii ale HG nr. 1/2018, care pe de o parte definește supervizorul, iar pe de altă parte reglementează responsabilitățile, atribuțiile și sarcinile acestuia.

În mod evident, întreaga activitate a Supervizorului va fi subordonată interesului bunei desfășurări a contractului, asistând și sprijinind Beneficiarul prin activitățile și sarcinile sale specifice.

În ceea ce privește modul de soluționare a revendicărilor, Supervizorul va fi obligat să respecte atât dispozițiile legale, cât și pe cele contractuale, acestea prevalând *„dorinței Beneficiarului”*, iar referitor la preținsele blocaje ale contractului, modul de soluționare a disputelor prevede inclusiv posibilitatea atacării la instanțele judecătorești competente a eventualelor decizii/măsurii ale Supervizorului, motiv pentru care și această critică apare ca fiind în mod evident nefondată.

Critica de la punctul **14** din obiectul contestației - eliminarea din cuprinsul art. 10.1 condiții specifice a răspunderii antreprenorului pentru întârzierea emiterii de către autoritățile publice a avizelor/autorizațiilor:

Conform justificărilor din cuprinsul Matricei riscurilor, activitatea de operare a stației de transfer și a instalației TMB necesită obținerea unor autorizări cel puțin din punct de vedere al protecției mediului.

Având în vedere același principiu potrivit căruia *„la alocarea riscurilor, a fost aplicată, ca regulă generală, aceea că RISCUL TREBUIE SUPTAT DE CĂTRE PARTEA CARE ÎL POATE ATENUA ÎN CEA MAI MARE MĂSURA ȘI/SAU CARE POATE CONTROLA CEL MAI BINE CONSECINȚELE*, astfel încât fiecare parte să își asume riscuri pe care va fi în măsură să le gestioneze în vederea asigurării sustenabilității financiare a proiectului” (pag. 21 din Decizie), coroborat cu faptul că delegatul va fi implicat direct în activitatea de operare a stației de transfer și a instalației TMB, este evident că acesta va trebui să suporte acest risc al acestei activități.

În considerarea argumentelor mai sus menționate, autoritatea contractantă solicită Consiliului pe de o parte, respingerea contestației ca inadmisibilă având în vedere efectul pozitiv al puterii de lucru judecat, iar pe de altă parte ca nefondată, cu consecința menținerii ca temeinică și legală a documentației de atribuire contestate.

În drept, se invocă dispozițiile Legii nr. 101/2016 și celelalte acte normative invocate.

Ca mijloace de probă, au fost depuse înscrisuri.

..... a constituit cautiunea în quantum de lei prin recipisa de consemnare nr. din data de 12.12.2024, eliberată de CEC Bank –

Sucursala, fiind înregistrată în Registrul de evidență al CNSC sub nr. 3988/13.12.2024.

Din analiza susținerilor părților și a documentelor existente la dosarul cauzei, Consiliul reține cele ce urmează:

....., în calitate de autoritate contractantă, a inițiat procedura de atribuire, prin licitație deschisă, a contractului de achiziție publică având ca obiect, prin publicarea în SEAP a anunțului de participare nr., la care a anexat documentația de atribuire, valoarea estimată fiind de lei, fără TVA.

În cadrul procedurii, ... a formulat contestația de față, solicitând cele menționate în partea introductivă. Prin încheierea nr. 4039/C2/4297/16.12.2024, a fost respinsă, ca rămasă fără obiect, cererea de suspendare a procedurii.

Cu titlu preliminar, se reține că excepția puterii de lucru judecat invocată de autoritatea contractantă vizează doar acele critici care au format obiectul contestației soluționată prin decizia CNSC nr. 2582/C2/2607/08.12.2022, iar nu totalitatea criticilor din prezenta contestație, situație în care argumentele prezentate în susținere vor fi analizate la momentul soluționării respectivelor critici.

Pe fond, examinând susținerile părților, probatoriul aflat la dosarul cauzei și dispozițiile legale aplicabile, Consiliul constată că, într-o primă critică - care are ca obiect o problemă distinctă de cele analizate prin decizia anterioară-, petentul reclamă lipsa studiului de impact prospectiv al proiectului asupra sănătății populației, respectiv lipsa informațiilor privind aspectele care s-au avut în vedere la momentul alegerii amplasamentului din perspectiva protecției sănătății populației care locuiește/își desfășoară activitatea în zonele apropiate de amplasament.

Face trimitere contestatorul în susținerile sale la dispozițiile art. 11 ale *Ordinului nr. 119/2014* (numărul corect al actului normativ ale cărui prevederi sunt invocate de contestator, indicarea în contestație a nr. 911 fiind, evident, o eroare de tehnoredactare), ordin emis de Ministerul Sănătății pentru *aprobarea Normelor de igienă și sănătate publică privind mediul de viață al populației*, cu modificările și completările ulterioare, conform cărora:

Art. 11 alin. (1) Este obligatorie efectuarea evaluării impactului asupra sănătății populației în conformitate cu Metodologia de organizare a studiilor de evaluare a impactului anumitor proiecte publice și private asupra sănătății populației, aprobată prin Ordinul ministrului sănătății nr. 1.524/2019, pentru următoarele obiective și activități: ... z) stații de stocare temporară a deșeurilor, precum și stații de transfer al deșeurilor.

Față de susținerile contestatorului, Consiliul reține că obiectul prezentei achiziții implică proiectare-execuție-operare stație de tratare mecano-biologică cu digestie anaerobă și recuperare de energie și *stație de transfer*, rezultând, așadar, că prevederile legale la care contestatorul face trimitere devin incidente și în cazul acesteia.

Că așa stau lucrurile este demonstrat și de faptul că, în documentele achiziției, se regăsesc și *Notificările pentru conformarea proiectului la normele de sănătate publică*, înregistrate sub nr. 15/15.01.2019, nr. 16/15.01.2019, nr. 29/17.01.2019, nr. 30/17.01.2019 și nr. 36/21.01.2019, emise de Ministerul Sănătății-Direcția de Sănătate Publică a Județului, prin care se certifică faptul că Proiectul evaluat îndeplinește normele de igienă și sănătate publică, stabilite în conformitate cu prevederile ORD. M.S. 119/2014 și ORD. M.S. 1030/2009 cu modificări și completări ulterioare, precum și răspunsul înregistrat sub nr. 25337/04.12.2020, emis de aceeași instituție publică la solicitarea Consiliului Județean, prin care se certifică faptul că *Notificarea nr. 36/21.01.2019 este valabilă dacă proiectul nu a suferit modificări*.

Însă, ținând seama de data emiterii acestor înregistrări, rezultă că ele au avut în vedere și certifică respectarea prevederilor legale în vigoare la acea dată, când art. 11 din Ordinul nr. 119/2014, de interes în cauză, avea următorul conținut: Art. 11. - (1) Distanțele minime de protecție sanitară între teritoriile protejate și perimetrul unităților care produc disconfort și riscuri asupra sănătății populației sunt următoarele: ...49. Rampe de transfer deșeuri ... 200 m.

În soluționare, se constată că, la data de 19 aprilie 2023 - prin urmare, ulterior obținerii Notificărilor pentru conformarea proiectului la normele de igienă și de sănătate publică - au intrat în vigoare modificările operate asupra dispozițiilor art. 11 din Ordinul nr. 119/2014 de *Ordinul nr. 1257/2023 pentru modificarea Normelor de igienă și sănătate publică privind mediul de viață al populației, aprobate prin Ordinul ministrului sănătății nr. 119/2014*, prin intermediul cărora, după cum s-a arătat mai sus, a fost impusă *obligația* efectuării evaluării impactului asupra sănătății populației pentru obiective și activități de tipul stațiilor de transfer al deșeurilor.

Se constată astfel, că raportarea legislativă avută în vedere la emiterea Notificărilor din 2019, precum și a răspunsului din decembrie 2020 al DSP, este una diferită de cea actuală, aspect subliniat și de autoritate în apărările sale, în sensul că, la acest moment nu mai sunt prevăzute distanțe minime de protecție sanitară, situație care, *per a contrario*, semnifică faptul că se impune efectuarea evaluării impactului asupra sănătății populației indiferent de distanța dintre amplasamentul obiectivelor vizate și teritoriile protejate.

Altfel spus, Notificările amintite au avut în vedere respectarea cerințelor în vigoare la momentul emiterii lor, și anume că se respectă distanța minimă de protecție sanitară între teritoriile protejate și perimetrul unităților care produc disconfort și riscuri asupra sănătății populației, în timp ce noile dispoziții impun o obligație a efectuării unei evaluări a impactului asupra sănătății populației, evaluare care nu se identifică în cauză.

Or, în considerarea obligațiilor prevăzute de art. 154 din Legea nr. 98/2016 Autoritatea contractantă are obligația de a elabora documentația de atribuire care

conține toate informațiile necesare pentru a asigura operatorilor economici o informare completă, corectă și precisă cu privire la cerințele achiziției, obiectul contractului și modul de desfășurare a procedurii de atribuire, autoritatea contractantă trebuia să fie diligentă și să își actualizeze documentele necesare pentru derularea unei proceduri cum este cea de față, acolo unde modificările legislative apărute impuneau acest demers.

În lumina celor expuse, apărările autorității contractante din cuprinsul punctului de vedere nu sunt apte nici să înlăture și nici să demonstreze respectarea prevederilor *Ordinului nr. 119/2014 pentru aprobarea Normelor de igienă și sănătate publică privind mediul de viață al populației*, emis de Ministerul Sănătății, inclusiv a modificărilor operate în cuprinsul acestora încă de la data de *19 aprilie 2023*, așadar cu mai mult de un an și jumătate față de data demarării procedurii, timp suficient pentru remedierea documentelor necesare efectuării achiziției.

Susține autoritatea contractantă că nu este necesară efectuarea unei evaluări a impactului asupra sănătății populației, deși o asemenea obligație este prevăzută, fără excepție, de legiuitor. Ca dovadă în sensul că dispozițiile Ordinului nr. 119/2014 sunt incidente cauzei stă și faptul că printre documentele achiziției se regăsesc și Notificările DSP care certifică respectarea acestor dispoziții, însă prin raportare la prevederi care nu mai sunt de actualitate.

De asemenea, explicațiile aduse pe marginea vecinătăților amplasamentului nu schimbă concluzia de mai sus, sens în care Consiliul apreciază că ele trebuie să fie analizate în acord cu rigorile Ordinului amintit, de organisme abilitate, printre care nu se numără și CNSC.

De altfel, după cum semnalează contestatorul, în Studiul de fundamentare, pag. 48, pct. 3.3.3 Condiții tehnice actuale, se arată că, potrivit planului de încadrare în zonă, la sud, stația este vecină cu *teren proprietăți private*, iar *distanța de la amplasament până la primele locuințe din oraș este de peste 1000 m*, deși, din exemplificarea contestatorului, rezultă că s-ar afla la o distanță mai mică, de aprox. 963m.

Importanța analizării modului în care sănătatea populației ar putea fi afectată de execuția și operarea stației de transfer rezidă și din faptul că printre riscurile identificate se regăsește și cel privind *18. Contestarea activității de către populația rezidentă din vecinătăți*, descris După punerea în exploatare a instalațiilor poate apărea și se poate amplifica în timp nemulțumirea populației față de influențele activităților desfășurate asupra calității vieții. Acestea pot ajunge la situații conflictuale și litigii. Această categorie de risc nu se referă la operarea neconformă a instalațiilor, situație în care Operatorul devine responsabil, risc împărțit în proporție de 50% între autoritate și operator, cu consecința Operatorul trebuie să asigure resursele necesare efectuării studiilor și expertizelor necesare, ca și pentru implementarea măsurilor necesare, fiind propus ca management al riscului Orice măsură de control/eliminare/minimizare a fenomenelor contestate va fi implementată doar cu acordul prealabil al autorității contractante. Costurile vor fi recuperate în proporție de

50% de către operator, putând constitui un motiv de modificare a tarifului. Autoritatea Contractantă are dreptul de a efectua periodic, dar cel mult 1 dată/an un audit de conformitate privind modul de operare al instalațiilor.

Prin urmare, lipsa unui studiu de impact asupra sănătății populației, studiu pe care legiuitorul l-a prevăzut fără excepție, face dificilă evaluarea de către operatorii interesați a riscului amintit și pe care aceștia trebuie să și-l asume în proporție de 50%, cu drept de recuperare a costurilor doar în proporție de 50%, deși conținutul documentației nu prezintă informații suficiente pentru ca acest risc să poată fi, în mod corect, estimat de la început și inclus în valoarea ofertei.

Cele evidențiate conduc la concluzia că procedura este viciată într-o manieră semnificativă, deoarece, la acest moment, nu poate fi previzionat rezultatul evaluării impactului asupra sănătății populației și eventualele consecințe asupra cerințelor stabilite la nivelul documentației, pregătirii ofertelor și implementării viitorului contract, drept care, singura remediere posibilă este anularea procedurii, în acord cu prevederile art. 26 alin. (7) din Legea nr. 101/2016, potrivit cu care: În cazul admiterii contestației, dacă se constată că nu pot fi dispuse măsuri de remediere care să permită continuarea legală a procedurii de atribuire, Consiliul dispune anularea procedurii de atribuire.

Prefigurată această soluție, analiza temeiniciei și a restului criticilor din contestație nu se mai impune, fiind fără relevanță în contextul actualei proceduri de atribuire.

Pentru considerentele enunțate, în temeiul art. 26 alin. (2) și (7) din Legea nr. 101/2016, Consiliul va admite contestația formulată de, în contradictoriu cu, în calitate de autoritate contractantă, și va dispune anularea procedurii de atribuire.

Decizia este obligatorie pentru părți, potrivit art.28 alin.1 din același act normativ.

Pentru aceste motive,
în baza legii și a mijloacelor de probă aflate la dosar,

CONSILIUL DECIDE:

Admite contestația formulată de, în contradictoriu cu, în calitate de autoritate contractantă, și dispune anularea procedurii de atribuire.

Obligatorie.

Împotriva prezentei decizii se poate formula plângere, în termen de 10 zile de la comunicare pentru părțile cauzei, respectiv de la data luării la cunoștință de către alte persoane vătămate.